

ข้อมูลพื้นฐานทั่วไปของประเทศเวียดนาม

1. ชื่อประเทศ ตราสัญลักษณ์ เมืองหลวงและเมืองสำคัญ

ชื่อประเทศ	ประเทศเวียดนามมีชื่อทางการว่า สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม (Socialist Republic of Vietnam)	
ธงชาติและตราสัญลักษณ์	ธงประจำชาติมีพื้นสีแดงและดาวสีเหลือง และมีตราแผ่นดินเป็นรูปดาวทอง 5 แฉก อยู่ในโล่หีเฟื่องสีทองประคองข้างด้วยรวงข้าวสุกเป็นรูปวงพระจันทร์ มีคำขวัญ คือ เอกราช อิสราภาพและความสุข เวียดนามเริ่มใช้ตราแผ่นดิน เมื่อ 30 พฤศจิกายน 2488	
	 	
เมืองหลวง	ฮานอย (Hanoi)	
เมืองสำคัญทางเศรษฐกิจ	ฮานอย (Hanoi)	โฮจิมินห์ (Ho Chi Min)
	ไฮฟอง (Hai Phong)	ดานัง (Da-nang)
	ซอนลา (Son-La)	กว๋างนาม (Quang Nam)
	ลายเจิว (Lai chau)	เกิ่นเซอ (Can Tho)
	เตวียนกวาง (Tuyen Quang)	เตียนซาง (Tien Giang)
	กว๋างนินห์ (Quang Ninh)	บาเรีย หวงเต๋า (Baria-Vung Tau)
	หลาวกาย (Loa Cai)	เถื่อ เทียน เว้ (Thua Thein Hue)

2. ที่ตั้งและภูมิประเทศ

ประเทศเวียดนามมีพื้นที่ประมาณ 331,150 ตารางกิโลเมตร ตั้งอยู่ทางทิศตะวันตกของคาบสมุทรอินโดจีน เรียงเป็นรูปตัว S ตามแนวชายฝั่งตะวันตกของทะเลจีนใต้ ทิศเหนือมีพรมแดนติด

กับประเทศจีนยาว 1,281 กิโลเมตร ทิศตะวันตกมีพรมแดนติดประเทศลาวยาว 2,130 กิโลเมตร ทิศตะวันตกเฉียงใต้มีพรมแดนติดกับประเทศกัมพูชายาว 1,228 กิโลเมตร และอ่าวไทย ทิศตะวันออกมีชายฝั่งทะเลยาวติดกับทะเลจีนใต้ ยาว 3,444 กิโลเมตร

ประเทศเวียดนามมีพื้นที่ประมาณ 3 ใน 4 ส่วนเป็นภูเขาและป่าไม้ นอกนั้นเป็นไหล่เขาและหมู่เกาะต่างๆ นับพันเกาะ เรียงรายตั้งแต่อ่าวตังเกี๋ยไปจนถึงอ่าวไทย

พื้นที่เพาะปลูกที่สำคัญมีสองแห่งคือ ที่ราบลุ่มปากแม่น้ำแดง (Red River Delta) ทางภาคเหนือ และที่ราบลุ่มปากแม่น้ำโขง (Mekong River Delta) ทางทิศใต้ เวียดนามเป็นประเทศที่มีพื้นที่แคบแต่มีความยาวมาก ทำให้ลักษณะภูมิประเทศและภูมิอากาศแตกต่างกันค่อนข้างมากโดยแบ่งเป็น 3 ส่วน คือ ภาคเหนือ ภาคกลาง และภาคใต้

ภาคเหนือ

ภูมิประเทศส่วนใหญ่เป็นภูเขาสูง มีเทือกเขาฟานซีปาน (Fan Si Pan) ซึ่งสูงที่สุดในคาบสมุทรอินโดจีน สูงถึง 3,143 เมตร มีดินดอนสามเหลี่ยม (Red River Delta) ซึ่งเกิดจากแม่น้ำสำคัญคือ แม่น้ำกง (Cung) ไหลไปบรรจบกับแม่น้ำแดง ทำให้พื้นที่บริเวณนี้อุดมสมบูรณ์ เหมาะแก่การเพาะปลูกและเป็นที่ตั้งของเมืองหลวงคือกรุงฮานอย (Ha Noi)

ภาคกลาง

พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นที่ราบสูงเต็มไปด้วยหินภูเขาไฟ หาดทราย เนินทรายและทะเลสาบ

ภาคใต้

พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นที่ราบสูง มีที่ราบลุ่มแม่น้ำโขง (Mekong River Delta) หรือที่รู้จักกันในชื่อ คุ้งลองยาง (Cuu Long Giang) อันอุดมสมบูรณ์ เป็นแหล่งเพาะปลูกที่ใหญ่ที่สุดในประเทศ และเป็นที่ตั้งของนครโฮจิมินห์ (Ho Chi Minh City) หรืออดีตเรียกว่าไซ่งอน (Saigon)

3. สภาพภูมิอากาศ

- ประเทศเวียดนามทางตอนเหนือ มีภูมิอากาศคล้ายเขตเมืองร้อน มีอุณหภูมิระหว่างช่วงร้อนที่สุดและหนาวที่สุด แตกต่างกันอย่างมากระหว่างปี โดยมี 4 ฤดู คือ ฤดูใบไม้ผลิ (มี.ค. - เม.ย.) ฤดูร้อน (พ.ค. - ส.ค.) ฤดูใบไม้ร่วง (ก.ย. - พ.ย.) และฤดูหนาว (ธ.ค. - ก.พ.)
- ประเทศเวียดนามทางตอนใต้ มีภูมิอากาศคล้ายแถบเส้นศูนย์สูตร มีอุณหภูมิเฉลี่ยคล้ายประเทศไทย คือ ประมาณ 27 - 30 องศาเซลเซียส มี 2 ฤดู คือ ฤดูฝน (พ.ค. - ต.ค.) และฤดูร้อน (พ.ย. - เม.ย.)

4. ทรัพยากรธรรมชาติ

เวียดนามเป็นประเทศหนึ่งที่มีความหลากหลายทางชีวภาพ ทำให้มีทรัพยากรธรรมชาติอุดมสมบูรณ์ประกอบด้วย

- 1) มีพื้นที่ไม้ 13,000 ชนิด
- 2) มีพันธุ์สัตว์กว่า 15,000 ชนิด
- 3) มีแร่ธาตุที่สำคัญ เช่น ฟอสเฟต ถ่านหิน บอแรกซ์ นอกจากนี้ยังมีป่าไม้อุดมสมบูรณ์ มีแหล่งพลังงานจากน้ำ น้ำมันและก๊าซธรรมชาติ โดยเวียดนามมีโรงกลั่นน้ำมันแห่งแรกอยู่ในจังหวัดกว๋างไบ๋ (Quang Ngai) ใกล้กับนครดานัง (Da Nang) ในภาคกลางของประเทศ ทั้งนี้เวียดนามเป็นประเทศที่ส่งออกน้ำมันดิบรายใหญ่เป็นอันดับ 3 ในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ รองจากอินโดนีเซียและมาเลเซีย

- 4) เวียดนามมีชายฝั่งทะเลยาวกว่า 3,260 กิโลเมตร ซึ่งอุดมสมบูรณ์ไปด้วยสัตว์ทะเล รวมทั้งแหล่งน้ำจืดในอำเภอดูยฟอง (Tuy Phong) ทางด้านเหนือของจังหวัดบิन्हถ่วน (Binh Thuan) เป็นเขตที่สภาพน้ำเหมาะสมที่สุดในการเพาะเลี้ยงกุ้ง แหล่งทรัพยากรประมงสมบูรณ์ ทรัพยากรประมงที่เวียดนามมีอยู่สามารถนำมาใช้ประโยชน์ได้ถึง 4.2 ล้านตันต่อปี โดยการอนุญาตให้จับได้ประมาณ 1.7 ล้านตันต่อปี แต่เรือประมงเวียดนามมีศักยภาพทำการประมงได้เพียง 960,000 ตันต่อปี
- 5) นอกจากนี้เวียดนามยังมีทรัพยากรชายฝั่งทะเล รวมทั้งสถานที่ท่องเที่ยวทางธรรมชาติ และแหล่งโบราณสถานเก่าแก่ ซึ่งได้รับการจัดอันดับจากนิตยสารท่องเที่ยวชั้นนำต่าง ๆ ให้เป็นจุดหมายในการท่องเที่ยวที่โดดเด่นแห่งหนึ่งในเอเชีย จึงเป็นโอกาสที่ดีสำหรับอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและธุรกิจต่อเนื่อง

5. ประชากร และชนกลุ่มน้อยที่สำคัญในเวียดนาม

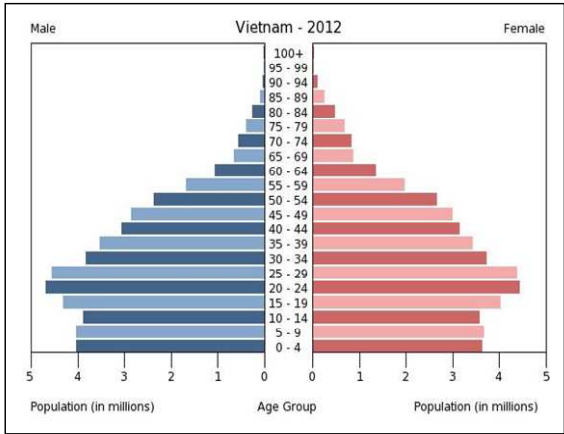
ประเทศเวียดนาม แต่เดิมเป็นถิ่นที่อยู่ของพวกมอย (Moi) ซึ่งแบ่งเป็นเผ่าย่อยๆ อีกหลายสิบเผ่าซึ่งชนเผ่าเหล่านี้ไม่มีตัวหนังสือใช้ ประชากรส่วนใหญ่ในปัจจุบันเป็นคนเชื้อชาติเวียดนามแท้ประมาณร้อยละ 86 เป็นชาวจีนประมาณร้อยละ 2 ที่เหลือเป็นชนกลุ่มน้อยประมาณร้อยละ 13 ประกอบด้วย ชาวม้ง (Muong) ไท (Thai) แม้ว (Meo) เขมรมอญ (Mon) และจาม (Cham)

ตารางแสดงโครงสร้างประชากรในเวียดนาม ปี 2554 และ 2555

รายการ	ปี 2554	ปี 2555
ประชากร	● 87.8 ล้านคน	● 88.7 ล้านคน
อัตราส่วนประชากรเพศชายต่อเพศหญิง	● ชาย 0.98 คน ต่อ หญิง 1 คน	● ชาย 0.97 คน ต่อ หญิง 1 คน
อัตราการเจริญเติบโตของประชากร	● 1.04 %	● 1.06 %
อัตราการเกิด : จำนวนคนเกิดในแต่ละปีต่อประชากร ณ วันกลางปี (1 กรกฎาคม) 1,000 คน	● 16.6 คน ต่อ 1,000 คน	● 16.9 คน ต่อ 1,000 คน
อัตราการตาย : จำนวนคนตายในแต่ละปีต่อประชากร ณ วันกลางปี (1 กรกฎาคม) 1,000 คน	● 6.9 คน ต่อ 1,000 คน	● 7.0 คน ต่อ 1,000 คน

ที่มา: General Statistic Office of Vietnam แหล่งที่มา <http://www.gso.gov.vn> วันที่สืบค้น 10 มีนาคม 2556

ตารางแสดงโครงสร้างอายุประชากรเวียดนาม ปี 2555

รายการ	ปี 2555
<p>อัตราส่วนประชากรเพศชายต่อประชากรเพศหญิง 100 คน จำแนกตามช่วงอายุ</p> <p>ที่มา: www.indexmundi.com/vietnam/age_structure.html วันที่สืบค้น 10 มีนาคม 2556</p>	<ul style="list-style-type: none"> • อายุ 0-14 ปี : 110 คน (ชาย 11,924,283 คน/หญิง 10,824,773 คน) • อายุ 15-24 ปี : 106 คน (ชาย 8,974,221 คน/หญิง 8,400,162 คน) • อายุ 25-54 ปี : 99 คน (ชาย 20,130,321 คน/หญิง 20,551,460 คน) • อายุ 55-64 ปี : 82.9 คน (ชาย 2,720,235/หญิง 3,281,666คน) • อายุตั้งแต่ 65 ปีขึ้นไป : 62 คน (ชาย 1,940,755/ หญิง 3,117,473 คน)
โครงสร้างอายุ	<ul style="list-style-type: none"> • อายุ 0-14 ปี: 24.9% • อายุ 15-24 ปี: 19% • อายุ 25-54 ปี: 44.1% • อายุ 55-64 ปี: 6.6 • อายุตั้งแต่ 65 ปีขึ้นไป: 5.5%
อายุมัธยฐาน (median age)	<ul style="list-style-type: none"> • ทั้งหมด: 28.2 ปี • ชาย: 27.1 ปี • หญิง: 29.2 ปี

ที่มา: The World Fact Book. Central Intelligence Agency . Vietnam แหล่งที่มา <http://www.cia.gov>. วันที่สืบค้น 10 มีนาคม 2556

6. ภาษา ศาสนา ประเพณีและวัฒนธรรม

ภาษา

ภาษาของเวียดนามในช่วงแรกใช้ภาษาจีนโบราณเรียกว่าจือญูอ (Chu Nho) ต่อมาใช้อักษรภาษาเวียดนามที่เรียกว่าจือโนม (Chu Nom) เมื่อปี พ.ศ. 2463 จึงเปลี่ยนมาใช้ภาษาอักษรโรมัน ประเทศเวียดนามใช้ภาษาเวียดนามเป็นภาษาทางการและมีภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง นอกจากนี้ยัง

มีภาษาอื่นของคนเชื้อชาติแตกต่างกันที่อาศัยอยู่ในประเทศเวียดนาม เช่น ฝรั่งเศส จีน เขมร ภาษาชาวเขา มอญ-เขมร และมลายู

ศาสนา

ชาวเวียดนามมีความเชื่อถือในสิ่งศักดิ์สิทธิ์ เพราะได้รับอิทธิพลมาจากลัทธิขงจื้อ ค่านิยมความเชื่อทัศนคติขึ้นกับถิ่นที่อยู่ ประเทศเวียดนาม เป็นประเทศที่มีความหลากหลายทางศาสนา โดยแบ่งออกเป็น¹ พุทธ 9.3% คาทอลิก 6.7% กาวต่าย 1.1% ฮว้าห่าว 1.5% โปรเตสแตนต์ 0.5% อิสลาม 0.1% และไม่นับถือศาสนา 80.8%

กิจกรรมสำคัญทางศาสนา ได้แก่

เทศกาลเต็ต (Tet) หรือ เต็ตเหวียนดาน (Tet Nguyen Dan) แปลว่า “เทศกาลแห่งรุ่งอรุณแรกของปี” เป็นเทศกาลที่สำคัญที่สุดจะเริ่มต้นขึ้น 1 สัปดาห์ก่อนจะถึงวันขึ้นปีใหม่ตามจันทรคติ อยู่ระหว่างปลายเดือนมกราคมถึงต้นเดือนกุมภาพันธ์ เป็นการเฉลิมฉลองในภาพรวมทั้งหมดของความเชื่อในเทพเจ้า ลัทธิเต๋า และขงจื้อ ศาสนาพุทธ รวมถึงการเคารพบรรพบุรุษ

เทศกาลกลางฤดูใบไม้ร่วง โดยนับตามจันทรคติตรงกับวันขึ้น 15 ค่ำเดือน 8 ของทุกปี มีการประดับโคมไฟ พร้อมทั้งจัดงานขับร้องเพลงพื้นบ้าน จัดประกวด “ขนมบันดรงทุ” หรือขนมเป็ยะโก่ญวนที่มีรูปร่างกลม มีไส้ถั่วและไส้ผลไม้ พร้อมทั้งจัดขบวนแห่เซตมังกง เพื่อแสดงความเคารพต่อพระจันทร์

ลักษณะทางสังคมและวัฒนธรรม

เวียดนามนับเป็นประเทศที่มีขนบธรรมเนียมประเพณี และวัฒนธรรมเก่าแก่ที่สั่งสมมาเป็นระยะเวลานาน และยังคงสืบทอดมาถึงปัจจุบัน ประเพณีและวัฒนธรรมต่างๆ ของเวียดนามหลายอย่างได้รับอิทธิพลมาจากจีน รวมทั้งลัทธิขงจื้อที่ให้ความสำคัญต่อการนับถือเช่นไหว้บรรพบุรุษ ลัทธิเต๋าที่สอนเรื่องความสมดุลของธรรมชาติ รวมไปถึงศาสนาพุทธนิกายมหายานที่สอนเรื่องกรรมดีและกรรมชั่ว

¹ The World Fact Book. Central Intelligence Agency. Vietnam แหล่งที่มา <http://www.cia.gov>. วันที่สืบค้น 24 เมษายน 2556

แม้ว่ารัฐบาลคอมมิวนิสต์ของเวียดนามจะล้มล้างความเชื่อและศาสนาส่วนหนึ่งไปในช่วงปฏิวัติระบบการปกครอง แต่ปัจจุบันมีการผ่อนปรนมากขึ้น ชาวเวียดนามเชื่อว่าทุกหนทุกแห่งมีเทพเจ้าสถิตอยู่ ไม่ว่าจะเป็นเทพเจ้าดิน เทพเจ้าน้ำ หรือเทพเจ้าอื่นๆ ดังนั้น นอกจากวัดในศาสนาพุทธ (จ้าว - Chua) ศาลาประชาคม (ดินห์ - Dinh) หรือแท่นบูชาจักรพรรดิในอดีต (เดน - Den) แล้ว ยังมีการตั้งแท่นบูชาเทพเจ้า (เหมียว - Mieu) กระจายอยู่โดยทั่วไป ประชาชนนิยมนำดอกไม้ ธูป เทียน และผลไม้ มาสักการะ บูชาในวันที่ 1 และ 15 ค่ำ ตามปฏิทินจันทรคติ

7. ระบบการศึกษา

ปัจจุบันเวียดนามแบ่งลักษณะของการจัดการศึกษาไว้ 5 ลักษณะคือ

- 1) การศึกษาระดับก่อนประถมศึกษา (Pre - School Education) ประกอบด้วยการเล่นดูเด็กเล็ก อายุ 6 เดือนถึง 3 ปี และอนุบาลสำหรับเด็กอายุ 3 - 5 ปี
- 2) การศึกษาสามัญ (ระบบ 5 - 4 - 3)
 - ก. ระดับประถมศึกษาเป็นการศึกษาภาคบังคับ 5 ปี ชั้น 1 - 5
 - ข. ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น 4 ปี คือชั้น 6 - 9
 - ค. ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย 3 ปี คือชั้น 10 - 12
- 3) การศึกษาด้านเทคนิคและอาชีพ มีการจัดการศึกษาที่สามารถเทียบเคียงได้กับระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลาย
- 4) การศึกษาระดับอุดมศึกษา แบ่งเป็นระดับอนุปริญญา (Associate degree) และระดับปริญญา
- 5) การศึกษาต่อเนื่อง เป็นการศึกษาสำหรับประชาชนที่พลาดโอกาสการศึกษาในระบบทั้งสายสามัญและสายอาชีพ

มหาวิทยาลัยขนาดใหญ่ของเวียดนามประกอบด้วย

- 1) University of Agriculture and Forestry
- 2) Can Tho University
- 3) Hanoi University of Agriculture
- 4) Hanoi Le-Quy-Don Technical University

- 5) Hanoi Open University
- 6) Hue University
- 7) Ho Chi Minh City Open University
- 8) Thai Nguyen University
- 9) University of Da Nang
- 10) Vietnam National University, Hanoi
- 11) Vietnam National University, Ho Chi Minh City

อย่างไรก็ตาม มหาวิทยาลัยขนาดใหญ่และเป็นที่ยอมรับมีเพียง 2 แห่ง คือ Vietnam National University, Hanoi (VNU) และ Vietnam National University - Ho Chi Minh City (VNU - HCM)

8. สาธารณูปโภคพื้นฐาน

8.1 บริการด้านการสื่อสาร²

1) จำนวนหมายเลขโทรศัพท์ใหม่ที่มีผู้ยื่นขอในปี 2555	12.5 ล้านเลขหมาย
2) จำนวนหมายเลขโทรศัพท์ทั้งหมด ณ สิ้นปี 2555	136.6 ล้านเลขหมาย
โทรศัพท์บ้าน	14.9 ล้านเลขหมาย
โทรศัพท์มือถือ	121.7 ล้านเลขหมาย
3) internet	
จำนวนคนใช้ Boardband ที่เพิ่มขึ้นในปี 2555	355,600 คน
จำนวนคนใช้ Boardband ทั้งหมด ณ สิ้นปี 2555	4.3 ล้านคน

² Social-Economic situation in 2012 . General Statistic Office of Vietnam แหล่งที่มา <http://www.gso.gov.vn>
วันที่สืบค้น 28 กุมภาพันธ์ 2556

8.2 ไฟฟ้า³

1) กำลังการผลิตไฟฟ้า ปี 2554	106 พันล้านกิโลวัตต์
2) การบริโภคไฟฟ้า ปี 2554	101 พันล้านกิโลวัตต์

8.3 เส้นทางคมนาคม⁴

ทางบก

เวียดนามมีระบบโครงข่ายทางถนนยาว 2.1 แสนกิโลเมตร ประกอบด้วยทางหลวงแผ่นดินยาวประมาณ 14,935 กิโลเมตร และมีการก่อสร้างทางด่วนพิเศษหลายแห่ง รวมทั้งมีโครงการปรับปรุงถนนหลวงให้มีมาตรฐาน ถนนทุกสายในจังหวัดต้องลาดยางหรือเป็นคอนกรีต โดยรัฐบาลจะเปิดให้ต่างชาติเข้ามาลงทุนพัฒนา ปัจจุบันเวียดนามมีทางหลวงแผ่นดินที่สำคัญๆ ได้แก่

เส้นทางหมายเลข 1: ฮานอย (Ha Noi) → ดานัง (Da Nang) → โฮจิมินห์ (Ho Chi Minh City) ถึงจังหวัดมินห์ ฮาย(Minh Hai) ทางใต้สุดของเวียดนาม ระยะทาง 2,289 กิโลเมตร ปัจจุบัน รัฐบาลเวียดนามอนุมัติสร้างทางหลวงหมายเลข 1B เป็นทางคู่ขนาน

เส้นทางหมายเลข 2: ฮานอย (Ha Noi) → ห่าซาง (Ha Giang) ถึงชายแดนมณฑลยูนนานของจีน

เส้นทางหมายเลข 3: ฮานอย (Ha Noi) → กาวบั่ง (Cao Bang) ถึงชายแดนมณฑลยูนนานของจีน ระยะทาง 218 กิโลเมตร

เส้นทางหมายเลข 5: ฮานอย (Ha Noi) → ไฮฟอง (Hai Phong) ระยะทาง 105 กิโลเมตร

เส้นทางหมายเลข 8: ฮาทินห์ (Ha Tinh) → วินห์(Vinh) ถึงชายแดนแขวงบอลิคำไซของ สปป.ลาว ระยะทาง 90 กิโลเมตร

เส้นทางหมายเลข 9: ดานัง (Da Nang) → เว้ (Hue) → กว่างจี (Quang Tri) ถึงชายแดนแขวงสะหวันนะเขต ของสปป.ลาว ระยะทาง 25 กิโลเมตร

³ The World Fact Book Central Intelligence Agency Vietnam. แหล่งที่มา <http://www.cia.gov>. วันที่สืบค้น 10 มีนาคม 2556

⁴ ปรับปรุงจาก สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน. เวียดนาม :เส้นทางการคมนาคมขนส่ง แหล่งที่สืบค้น http://www.boi.go.th/thai/clmv/Back_up/2010_vietnam/2010_vietnam วันที่สืบค้น 22 กุมภาพันธ์ 2556

เส้นทางหมายเลข 12: แขวงคำม่วนในลาว → จังหวัดกว๋างบินห์ (Quang Binh) → กรุงฮานอย Hanoi → จังหวัดหลั่งเซิน (Lang Son) ของเวียดนาม

เส้นทางหมายเลข 51: โฮจิมินห์ (Ho Chi Minh City) → หุงเตา (Vung Tau) ระยะทาง 75 กิโลเมตร

ทางรถไฟ

โครงข่ายระบบขนส่งทางรถไฟของเวียดนามมีความยาวประมาณ 2,600 กิโลเมตร โดยเป็นเส้นทางรางเดี่ยวทั้งหมด และมีจำนวนขบวนรถ 260 แห่ง

เส้นทางที่ยาวที่สุดและมีความสำคัญมาก คือ ฮานอย (Hanoi) - โฮจิมินห์ (Ho Chi Minh) มีความยาวประมาณ 1,726 กิโลเมตร เป็นการบริการด้วยรถไฟความเร็วพิเศษ ใช้เวลาเดินทางประมาณ 30 ชั่วโมง และยังเชื่อมต่อระหว่างเวียดนามถึงจีน แบ่งเป็น 6 สาย ประกอบไปด้วย

สายที่ 1: ฮานอย (Ha Noi) → โฮจิมินห์ (Ho Chi Minh) ระยะทาง 1,726 กิโลเมตร

สายที่ 2: ฮานอย (Ha Noi) → ไฮฟอง (Hai Phong) ระยะทาง 102 กิโลเมตร

สายที่ 3: ฮานอย (Ha Noi) → ลาวกาย (Lao Cai) ระยะทาง 296 กิโลเมตร

สายที่ 4: ฮานอย (Ha Noi) → หลั่งเซิน (Lang Son) ระยะทาง 148 กิโลเมตร

สายที่ 5: ฮานอย (Ha Noi) → ท้ายเงวียน (Thai Nguyen) ระยะทาง 75 กิโลเมตร

สายที่ 6: ท้ายเงวียน (Thai Nguyen) → ไบเซย์ (Bai Chay) ระยะทาง 166 กิโลเมตร

ทางเรือ

เวียดนามมีท่าเรือพาณิชย์ทั้งหมดกว่า 100 แห่ง สามารถรองรับสินค้าได้ประมาณ 15 ล้านตันต่อวัน และสามารถรองรับเรือระวางบรรทุกสูงสุด 1 หมื่นตันได้ ทั้งนี้ท่าเรือสำคัญของเวียดนามได้แก่

ท่าเรือโฮจิมินห์

เป็นท่าเรือที่ใหญ่ที่สุดในเวียดนาม ตั้งอยู่ที่โฮจิมินห์ ปัจจุบันการขนส่งสินค้าระหว่างท่าเรือโฮจิมินห์-กรุงเทพฯ ยังมีน้อยเที่ยว เมื่อเทียบกับการขนส่งจากเวียดนามไปสิงคโปร์ ดังนั้นการขนส่งสินค้าจากไทยผ่านสิงคโปร์ไปเวียดนามจะสะดวกกว่า มีการพัฒนาท่าเรือนี้ให้รองรับเรือขนาดใหญ่ รัฐบาลเวียดนามมีแผนพัฒนาท่าเรือโฮจิมินห์ ให้เป็นท่าเรือ

	อันดับ 15 ของโลก (จากอันดับที่ 29 ในปี 2552) โดยลงทุนเพิ่มอีก 440 ล้านดอลลาร์ ในช่วง 2554-2563
ท่าเรือไฮฟอง	ตั้งอยู่ในเมืองไฮฟอง (Hai Phong) เป็นท่าเรือที่ใหญ่เป็นอันดับ 2 ของประเทศ แต่ใหญ่ที่สุดในเขตภาคเหนือ ไฮฟองเป็นศูนย์กลางการส่งออกสินค้าของจังหวัดต่างๆ ในเขตภาคเหนือของเวียดนาม
ท่าเรือดานัง	ดานัง (Da Nang) มีท่าเรือน้ำลึก Tien Sa Seaport นับเป็นท่าเรือสำคัญของเวียดนามในภาคกลาง รัฐบาลมีนโยบายผลักดันให้ท่าเรือแห่งนี้เป็นท่าเรือใหญ่อันดับ 5 ของโลก

ทางอากาศ

เวียดนามมีสนามบินนานาชาติ 3 แห่ง คือ

1) Noi Bai International Airport ตั้งอยู่ทางตอนเหนือห่างจากกรุงฮานอย (Hanoi) ประมาณ 30 กิโลเมตร ให้บริการขนส่งผู้โดยสารและสินค้า มีเที่ยวบินไปฮ่องกง กัวลาลัมเปอร์ ไทเป ดูไบ ปารีส เบอร์ลิน มอสโก มะนิลา และกรุงเทพฯ

2) Da nang International Airport ตั้งอยู่ทางภาคกลาง ห่างจากใจกลางนครดานังไปทางตะวันตกเฉียงใต้ประมาณ 2.5 กิโลเมตร เนื้อที่รวม 150 เฮกตาร์ เคยเป็นฐานทัพของสหรัฐฯ ในสมัยสงครามกลางเมือง ปัจจุบันให้บริการการบินภายในประเทศและระหว่างประเทศ

Tan Son Nhat International Airport เป็นสนามบินที่ใหญ่ที่สุดของประเทศ ตั้งอยู่ห่างจากนครโฮจิมินห์ (Ho Chi Minh) ประมาณ 7 กิโลเมตร มีเที่ยวบินไปเบอร์ลิน แฟรงค์เฟิร์ต อัมสเตอร์ดัม ปารีส โซล โอซากา กวางเจา ไทเป ฮ่องกง กรุงเทพฯ สิงคโปร์ กัวลาลัมเปอร์ จาการ์ตา ซิดนีย์ มอสโก มะนิลา สนามบินแห่งนี้มีโครงการจะย้ายห่างออกไปอีก 40 กิโลเมตร เพื่อก่อสร้างสนามบินให้มีขนาดใหญ่ขึ้น และสามารถรองรับผู้โดยสารได้เพิ่มขึ้น

นอกจากสนามบินนานาชาติแล้ว เวียดนาม ยังมีสนามบิน ขนาดใหญ่อีก 2 แห่ง ได้แก่ สนามบินลองถ่านและสนามบินจูลาย นอกจากนี้ยังมีสนามบินเล็กๆ ตามจังหวัดต่างๆ อีก 18 แห่ง เพื่อรองรับการขนส่งภายในประเทศ ทั้งนี้สนามบินในจังหวัดต่างๆ มีหลายแห่งที่กำลังอยู่ระหว่างการยกฐานะให้เป็นสนามบินนานาชาติ นอกจากนี้แล้วยังมีสนามบินที่กำลังก่อสร้างเพื่อรองรับอุตสาหกรรมท่องเที่ยวด้วย คือ สนามบินบนเกาะกอนด่าว และ เกาะฟู

ปัจจุบันเวียดนามมีสายการบินแห่งชาติ 2 สายการบิน คือ Vietnam Airline ให้บริการทั้งภายในและต่างประเทศ และ Pacific Airline ที่เน้นการให้บริการเฉพาะภายในประเทศ อย่างไรก็ตามเมื่อ 10 กุมภาพันธ์ 2556 ได้มีการเปิดสายการบินใหม่ คือ **สายการบินเวียดนามเจ็ทแอร์** ซึ่งเป็นสายการบินโลว์คอสและเป็นสายการบินเอกชนรายแรกของเวียดนาม

9. ระบบการเมือง การปกครอง และบุคคลสำคัญ

ระบบการเมืองการปกครอง

เวียดนามปกครองโดยระบอบสังคมนิยม มีพรรคการเมืองเดียวคือ พรรคคอมมิวนิสต์แห่งเวียดนาม (Communist Party of Vietnam หรือ CPV) มีอำนาจสูงสุดตามรัฐธรรมนูญที่ประกาศใช้เมื่อปี 2535 ทำให้การเมืองของเวียดนามมีเสถียรภาพ เนื่องจากมีพรรคคอมมิวนิสต์เวียดนาม ผูกขาดการชี้นำภายใต้ระบบผู้นำร่วม (Collective Leadership) ที่คานอำนาจระหว่างกลุ่มผู้นำ ได้แก่ กลุ่มปฏิรูปที่สนับสนุนการเปิดเสรีทางเศรษฐกิจ กลุ่มอนุรักษนิยม ซึ่งต่อต้านหรือชะลอการเปิดประเทศ และกลุ่มที่เป็นกลาง ที่ประนีประนอมระหว่างสองกลุ่มแรก นอกจากนี้ มีสภาแห่งชาติ (National Assembly) ที่มาจากการเลือกตั้ง มีวาระการดำรงตำแหน่ง 5 ปี มีภารกิจที่สำคัญ 3 ด้าน⁵ คือ ด้านนิติบัญญัติ ด้านการตัดสินใจปัญหาสำคัญของชาติ และด้านการควบคุมสูงสุดในทุกกิจกรรมของรัฐ

โครงสร้างการปกครองของเวียดนาม แบ่งเป็น 3 ฝ่าย ได้แก่

- 1) ฝ่ายนิติบัญญัติ คือ สภาแห่งชาติ (Quoc Hoi หรือ National Assembly) มีสมาชิกรวม 493 คน มีอำนาจสูงสุดในการกำหนดนโยบายทั้งภายในและต่างประเทศ มีหน้าที่บัญญัติและแก้ไขกฎหมาย แต่งตั้งประธานาธิบดีตามที่พรรคคอมมิวนิสต์เสนอ ให้การรับรองหรือถอดถอนนายกรัฐมนตรีตามที่ประธานาธิบดีเสนอ รวมทั้งแต่งตั้งคณะรัฐมนตรีตามที่นายกรัฐมนตรีเสนอ
- 2) ฝ่ายบริหารหรือรัฐบาลกลาง ประกอบด้วย ประธานาธิบดี นายกรัฐมนตรี และคณะรัฐมนตรี รวมไปถึงตำแหน่งสำคัญในพรรคคอมมิวนิสต์ เช่น สมัชชาของพรรคคอมมิวนิสต์ มีวาระดำรงตำแหน่ง 5 ปี มีหน้าที่พิจารณาให้ความเห็นเกี่ยวกับการดำเนินงานขององค์กรบริหาร

⁵ สำนักงานภาษาต่างประเทศ สำนักงานเลขาธิการสภา สภาแห่งชาติแห่งสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม แหล่งที่มา www.senate.go.th/index-of-parliament/pages/index_vietnam. วันที่สืบค้น 20 มีนาคม 2556

ระดับสูง เลขาธิการพรรคคอมมิวนิสต์ เป็นผู้ที่มีอำนาจสูงสุดของพรรค คณะกรรมการกลางของพรรคคอมมิวนิสต์ทำหน้าที่กำหนดนโยบายด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม และคณะกรรมการบริหารการเมือง (Politburo) เป็นองค์กรบริหารสูงสุด เป็นศูนย์กลางอำนาจในการกำหนดนโยบายและควบคุมการดำเนินงานให้เป็นไปตามแนวทางที่กำหนด

- 3) การปกครองส่วนท้องถิ่น ในแต่ละจังหวัดจะมีคณะกรรมการประชาชน (Provincial People's Committee) ทำหน้าที่บริหารงานภายในท้องถิ่นให้เป็นไปตามกฎหมายรัฐธรรมนูญ นโยบายและกฎระเบียบต่างๆ ที่บัญญัติโดยองค์กรของรัฐที่อยู่ในระดับสูงกว่า ระบบการบริหารราชการท้องถิ่นของเวียดนามแบ่งออกเป็น 3 ระดับ คือ

- (1) ระดับจังหวัดและเทียบเท่า มี 59 จังหวัดกับอีก 5 นคร คือ ฮานอย (Hanoi) โฮจิมินห์ (Ho Chi Minh) ไฮฟอง (Hai Phong) ดานัง (Da Nang) และเกิ่นเซอ (Can Tho) ซึ่งจะได้รับงบประมาณจากส่วนกลางโดยตรง รวมทั้งข้าราชการจะได้รับการแต่งตั้งโดยตรงจากส่วนกลาง จึงมีอำนาจในการตัดสินใจอย่างเต็มที่ ช่วยให้เกิดความคล่องตัวในการบริหารงาน
- (2) ระดับเมืองและเทศบาลมีประมาณ 600 หน่วย
- (3) ระดับตำบลมีประมาณ 1 หมื่นตำบล

ระบบกฎหมาย

ใช้กฎหมายที่มีรากฐานจากกฎหมายแนวความคิดสังคมนิยม (Communist Legal Theory) และระบบกฎหมายลายลักษณ์อักษรของฝรั่งเศส (French Civil Law) และไม่ยอมรับเขตอำนาจโดยบังคับของศาลยุติธรรมระหว่างประเทศ (International Court of Justice: ICJ)

รัฐบาลเวียดนามส่งเสริมการลงทุนจากต่างชาติ โดยได้ออกกฎหมายเกี่ยวกับการลงทุนจากต่างประเทศ ชื่อ Unified Enterprise Law และ Common Investment Law ประกาศใช้เมื่อเดือนกรกฎาคม 2548 เป็นกฎหมายการลงทุนของเวียดนามที่ค่อนข้างชัดเจนและเอื้อประโยชน์แก่นักลงทุน โดยรัฐบาลยืนยันที่จะไม่ยึดกิจการเป็นของรัฐ รวมทั้งอนุญาตให้ส่งเงินทุนและกำไรกลับประเทศได้ รัฐบาลจะไม่เก็บภาษีเครื่องจักรอุปกรณ์ และวัสดุก่อสร้างที่นำเข้ามาเพื่อผลิตสินค้าส่งออก นอกจากนี้

ยังมีการปรับปรุงหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการอนุมัติโครงการลงทุนจากต่างชาติ โดยใช้ระบบ “One - stop Service” เพื่อแก้ปัญหาความล่าช้าเกี่ยวกับการขออนุญาตลงทุน

รายชื่อผู้นำระดับสูง ของเวียดนาม

1) Mr.Nguyen Phu Trong	ตำแหน่ง	เลขาธิการพรรคคอมมิวนิสต์
2) Mr.Nguyen Sinh Hung	ตำแหน่ง	ประธานรัฐสภา
3) Mr.Truong Tan Sang	ตำแหน่ง	ประธานาธิบดี
4) Mr Nguyen Tan Dung Hung	ตำแหน่ง	นายกรัฐมนตรี
5) Mr.Nguyen Xuan Phuc	ตำแหน่ง	รองนายกรัฐมนตรี
6) Mr.Hoang Trung Hai	ตำแหน่ง	รองนายกรัฐมนตรี
7) Mr.Nguyen Thien Nhan	ตำแหน่ง	รองนายกรัฐมนตรี
8) Mr.Vu Van Ninh	ตำแหน่ง	รองนายกรัฐมนตรี

10. เวลาทำการของหน่วยงาน และวันหยุดนักชัตฤกษ์

ประเทศเวียดนามใช้เขตแบ่งเวลาเดียวกับประเทศไทยคือ เวลามาตรฐานโลกที่เมืองกรีนิช (Greenwich Mean Time: GMT) บวกอีก 7 ชั่วโมง และมีเวลาทำการของหน่วยงานและวันหยุดนักชัตฤกษ์ ดังนี้

เวลาราชการ	วันจันทร์-ศุกร์ เวลา 8.00 -12.00 น. และ 13.30 -16.30 น. ยกเว้นพิพิธภัณฑ์จะเปิดให้บริการในวันเสาร์อีกครั้งวันด้วย
เวลาทำการของเอกชน	โรงงานอุตสาหกรรมทำงานวันจันทร์ - ศุกร์ และวันเสาร์อีกครั้งวัน โดยเวลาทำงานรวมไม่เกิน 48 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ หากเกินจากนี้ต้องจ่ายเงินค่าล่วงเวลา สำหรับวันหยุดประจำสัปดาห์ต้องจ่ายค่าจ้างเพิ่ม 2 เท่า และวันหยุดนักชัตฤกษ์จ่ายเพิ่ม 3 เท่า

เวลาทำการของร้านค้า	ร้านค้าเอกชนทั่วไปเปิดให้บริการระหว่าง 6.00 – 21.00 น.
วันหยุดนักขัตฤกษ์	วันขึ้นปีใหม่ 1 มกราคม หยุด 1 วัน
	เทศกาลเต็ต (Tet) หรือวันตรุษเวียดนาม ระหว่างปลายเดือนมกราคมถึงต้นเดือนกุมภาพันธ์ หยุด 4 วัน
	วันปฐมกษัตริย์ วันที่ 10 ของเดือนที่ 3 ตามปฏิทินจันทรคติ หยุด 1 วัน
	วันฉลองเอกราช(Victory Day) 30 เมษายน หยุด 1 วัน
	วันแรงงานแห่งชาติ 1 พฤษภาคม หยุด 1 วัน
	วันชาติ 2 กันยายน หยุด 1 วัน

11. สกุลเงิน และอัตราแลกเปลี่ยน ดอลลาร์ สรอ. และเงินบาท ไทย

เวียดนามใช้สกุลเงินดอง (Vietnam Dong: VND) เป็นสกุลเงินทางการ ถึงแม้ว่ารัฐบาลจะสนับสนุนให้นักท่องเที่ยวต้องใช้เงินดอง แต่สถานที่ท่องเที่ยวทั่วไป โรงแรม ร้านอาหาร ร้านขายของที่ระลึก ก็ยังคงรับเงินดอลลาร์ สรอ. ซึ่งสามารถแลกเปลี่ยนเงินได้ที่ สนามบินเวียดนาม หรือ ธนาคาร โรงแรม และ ร้านที่ได้รับอนุญาตให้แลกเงิน ร้านเหล่านี้จะเขียนอักษรสีทอง ว่า "Hieu Vang" หรือ "Hieu Kim Hoan"

สกุลเงิน	ดอง (Vietnam Dong : VND)
เหรียญ	มีขนาดราคา 200 500 1,000 2,000 และ 5,000 แต่ปัจจุบันไม่นิยมใช้
ธนบัตร	มีขนาดราคา 1,000 2,000 5,000 10,000 20,000 50,000 100,000 200,000 และ 500,000
อัตราแลกเปลี่ยนในตลาด	1 USD = 20,854 VND
ปี 2555 ¹	1 THB = 667 VND

ที่มา: ¹ Foreign Currency Exchange Rates and Currency Converter Calculator แหล่งที่มา <http://www.fx.exchange.com>

วันที่สืบค้น 10 เมษายน 2556

ตัวอย่าง ธนบัตร

